# Şefaat Mes’elesi Hakkında İslamoğlu Mustafa ile Okuyan Mehmet’e Mektûb – 2

Hüseyin Avni Hoca Efendi tarafından kaleme alınan bu reddiyede, Mustafa İslamoğlu ve Mehmet Okuyan’ın şefaati kısmen ve tümden inkâr eden sözlerine ayrı ayrı cevaplar verilerek, inkârlarının her türlü hüccet ve hattâ aklî burhandan uzak oluşları izâh edildi. Reddiyeyi kolay okunabilmesi maksadiyle 3 bölüm hâlinde istifâdenize sunuyoruz. Makale, üç bölüm halinde verildikten sonra ayrıca tek parça halinde yayınlanacaktır. İlk bölümde İslamoğlu ve Okuyan’ın Mu’tezîlî kaynaktan etkilenen görüşlerine cevaplar verildi.

**REDDİYENİN İLK BÖLÜMÜNÜ OKUDUNUZ MU? >>>**

***Mehmet!..*** *“Bunlara* ***şefaat sizin anladığınız gibi değil*** *dediğinizde* ***bak, bak, şefaati inkâr ediyor*** *deniliyor”* demekle de açık bir mugalata yapıyorsun. Senin için haklı olarak ***bak, bak, şefaati inkâr ediyor*** diyenlere ***şefaat sizin dediğiniz gibi değildir*** demekle de yalan veya yanlış söylüyorsun. Birilerini kandırıyorsun. Zira şefaatin en mühim kısmını kökünden yalanlayan, sevap ve derece ziyadesi çeşidini de budanmış bir şekilde kabul eden, kendisi açıkça yalanlamasa hatta kabul ediyor gibi gözükse de meseleye bakış mantığı yalanlayan bir kimseye ***şefaati inkâr ediyorsun*** pek ala denilebilir. Şefaatin en büyük ve en mühim çeşidi olan ***cezaların hafifletilmesi yahut tamamen affedilmesi*** için olacak olanı inkar edene ***bak, bak, şefaati inkâr ediyor*** demişlerse ne olmuş? Sonra, doğru bulmadığınız şefaati inkâr etmenizin temelinde yatan mantığınız ile tezat teşkil eden ***şefaat cennete gitmiş bir adamın cennetteki ödülünün katlanmasıdır*** şeklindeki -ayıptır söylemesi- kıvırtmanız ne işinize yarar?

**Mehmet**!.. Sen bir yanda, ***yav, şefaati ben nasıl inkâr ederim?! Otuz iki tane ayet var*** derken, öte yanda da en mühim çeşidini inkâr ediyorsun. Kalanının da içini kısmen boşaltmakla kalmıyorsun. Bir de başka şeylerle dolduruyorsun. Hasılı yalan söylüyorsun. Öyleyse sana, itibari bir kayıtla ve bir bakış zaviyesiyle ***şefaati inkâr ediyorsun*** neden denilemesin?! Pek ala denilebilir.

**Mehmet**!.. ***Ama senin beklediğin ve içini boşalttığın türde bir şefaat yok. İşin dürüstü şudur: Şefaat cennete gitmiş bir adamın cennetteki ödülünün katlanmasıdır. Ve bunu da Allahu teala melekler vasıtasıyla, ilgili kişileri bildirmesi kurumudur*** derken de belli ki ne dediğini bilmiyorsun. Mü’minler şefaatin içini boşaltmıyorlar. Onlar senin dediğinin aslını inkâr etmiyorlar. Bununla beraber ziyadeleri bile var. Türkçede buna içini boşaltmak denmez. Aksine şefaatin içini en büyük ve en mühim çeşidini inkâr etmekle sen boşaltıyorsun, siz boşaltıyorsunuz. Eğer Mü’minler günahın affı için olan şefaati kabul ederlerken farz-ı muhal hata etmiş olsalardı, buna ***içini boşaltmak*** değil, ***muhtevasını tahrif etmek***, ***içini değiştirmek*** derlerdi. Belli ki yaptığın işin ***bir iç boşaltma*** olduğunu sen de bildiğin ve şuur altına itmiş olduğun ve bunun ayıbından sıyrılmak istediğin için kendi sıfatını başkalarına yamamaya çabalıyorsun. Ama nafile. Her akıllı bilir ki, ***sıkıntıdan kurtulma*** işi, ***fayda elde etmek*** işinden daha önce ve daha mühimdir.

Dolayısıyla asıl iç boşaltma ***mükâfatın katlanması*** şeklindeki bir **şefaat**i kabul edip ***sıkıntıların kaldırılması*** için yapılacak şefaati inkâr etmek ile olur. Üstelik senin işinde ilave olarak ***tahrif*** ve ***değiştirme*** de vardır. Çünkü **şefaat**in, ***bu ilavenin melekler vasıtasıyla bildirilmesi*** şeklinde anlaşılıp anlatılması, Ehl-i Kitabınkine benzer açık bir yakıştırma ve tahriftir. Kur'ân'da böyle bir ayet yoktur. Varsa hangisidir?! Bunu başta Kur'ân'ı getiren ve beyan/açıklama vazifesi yüklenen peygamber Sallalâhu Aleyhi ve Sellem, sonra onun ilk ve en güzel tatbikçileri olan Sahabe Radıyallâhu Anhum, sonra Ümmetin imamları, sonra da bütün bir Ümmet anlayamadı yahut yanlış anladı ama Küfür sisteminin yetiştirmeleri ve beslemeleri doğru anladı öyle mi?! Yazıklar olsun!

**Mehmet**!.. İstidatsızlar, kabiliyetsizler ve gayretsizler için bir daha tekrar edelim: Şefaatin içini, Rabbimizin izin vereceği her nevi şefaati kabul eden Mü'minler değil, batıl tevil ve yakıştırmalarla başka manalara çevirerek, bunların hepsini veya en büyük ve mühim olan kısmını reddedenler boşaltmaktadırlar. Kusura bakılmasın ama akıl almaz sahtekarlıklarla saptırmaca yapılmaya çalışılıyor. Mü'minler, şefaatin ***günahların affedilmeleri***nde de ***cennette mükâfatların artırılmasında*** yahut ***akla ve hayale gelmedik sevapların verilmesinde*** de olacağını kabul ederlerken, Mutezile sapıkları ve bu hususta onların ***paket program***larını mal bulmuş mağrîbî gibi kapıp alan ve kör taklitçileri olan bu vatandaşlarımızdan hiç değilse birisi sadece cennetteki ***mükâfatların artırılmasına*** dair olacak olan şefaati lütfen kabul etmektedirler. Hangisi şefaatin içini boşaltmaktadır? Mü'minler mi, bunlar mı? İnsaflı olanlar Allah için söylesinler, hangileri?

**Mehmet**!.. Allah aşkına söyler misiniz, ***ve bunu da Allahu Teala melekler vasıtasıyla, ilgili kişilere bildirmesi kurumudur*** şeklindeki kelime yığınlarının manası nedir? Laf ola, torba dola. ***İlgili kişiler*** kimler? Şefaat edenler mi, edilenler mi… Üçüncü şahıslar mı, kimler? Mükâfatı katlamasını yahut katladığını o katlanan kişiye mi bildirecek? Bu gibi saçmalamalar için irtikap edilen şu canhıraş feryatlar ve yırtınmalar niye? Bunlara ne lüzum var? Bu, dinde şüpheler uyandırmak ve gedik açmak için midir? Bu saçmanıza haşa mesned olabilecek ayet deliliniz nedir? Tabii ki yok.

**Mehmet**!.. ***Kur'an'ın hiçbir yerinde cehenneme atılmış bir adamın cehennemden çıkarılıp cennete gönderilmesi anlamında bir aracı olan şefaatten asla söz edilmemektedir*** derken ne demek istiyorsun? Senin bu ifadelerin açık Sünnet inkârcısı zındıkların ve kâfirlerin sözlerine benzemektedir. Ne yani, Kur'ân'da açıkça yoksa ama bunu peygamber söylüyorsa ve sabitse kabul etmeyecek misin? Kur'ân'da olmamasına rağmen ayetleri açıklamak adına dilinize aldığınız onca abur cubur sözler varken, bunu sadece peygambere mi layık göremiyorsunuz? Bu nasıl bir aymazlık, söyler misiniz bay Mehmet?! Kaldı ki Kur'ân'da var ama bunu ancak gören gözü olanlar görebilir. Körler de görecek diye bir şey mi vardı?

**Mehmet**!.. Rabbimiz, ***Şüphesiz ki Allah, kendisine şirk koşulmasını affetmeyecektir; bundan aşağı olan****(günah)****ları da dileyeceğine affeder*** buyururken *'****Allah nasıl affeder****? **Allah affedemez.**'* diye birileri kuduruyor. Ya Hû! Kime ne? Bize mi yahut size mi, onlara mı kalmış? Yoksa kendinizi Allah'ın amiri olarak mı görüyorsunuz? İster, tevbe ile affeder, ister tevbe etmeden affeder. İsterse şefaat etmesine izin vereceği kimselerin şefaati ile affeder. İster şefaatsiz affeder. İster cehenneme atmadan affeder, isterse

attıktan sonra affeder. Size ne?! Elinizde bunlara mani bir ayet veya hadis mi var? Hatta en küçük bir akli delil mi var? Kâfirlerin cehenneme girdikten sonra çıkmayacaklarına dair inen ayetleri tahrif edip bu zırvanıza delil yapmaya kalkmayın, Allaha iftira etmeyin. Bu inkârınıza mesned olarak görebileceğiniz ve ileri sürebileceğiniz -putlaştırdığınız nefsani arzu ve taleplerinizden başka- hangi burhanınız yahut zayıf deliliniz var? Yoookkk! Üstelik olacağına dair kesin deliller var.

**Mehmet**!.. Anlayışı kıt olanlara bir tekrar daha yapalım: ***Kur'an'ın hiçbir yerinde cehenneme atılmış bir adamın cehennemden çıkarılıp cennete gönderilmesi anlamında bir aracı olan şefaatten asla söz edilmemektedir*** derken hiç utanmıyor musun? Rahman ve Rahim olan Rabbimizin Şirkin aşağısındaki günahları dileyeceği kimselere bağışlayacağını haber verirken bunun zamanını ve mekanını sınırladığına ve tayin ettiğine dair bir ayet mi var? Yoksa bunu sana mı soracak? Cehenneme atılacak kâfirler için olan *oradan bir daha çıkmamaya* dair gelen ayetleri, Ehl-i Kitap gibi yerlerinden oynatarak Mü'minlere de şamil görüp göstermenin sizi kurtaracağını mı zannediyorsun. Rahman ve rahim olan Allah'ımız isterse dünyadayken, isterse kabirdeyken, isterse mahşer meydanındayken, isterse en büyük panik anında, isterse tam cehenneme atılacağı zaman, isterse cehenneme atıldıktan sonra bağışlar. Yoksa bunun sınırlandırılmasının yetkisi sana ve senin gibilere mi verildi? Ğaffar olan Mevlamız dileyeceği zamanda ve zeminde Mü'minleri affeder, bize mi yahut size mi kalmış? Bu sınırlandırmayı buna delaleti kat'i ve tartışmasız olan hangi ayetle yapacaksın? Yok böyle bir şey. Siz bir Mü'min hassasiyetiyle sadece Allah'a yalan iftira etme ihtimalinden değil, açık bir şekilde iftira atmaktan korkmayan, kullardan da utanmayan kimselersiniz!

**Mehmet**!.. Evet, evet, { وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ }/"***Onlar cehennemden çıkmayacaklardır***" (Bakara:167) gibi ayetler sizin deliliniz olamaz. Çünkü mesela bu ayetin hemen önceki "***İnsanlardan bazıları da vardır ki, Allah'tan başkalarını*** *(Allah'a)* ***denkler edinirler…***" (Bakara:165) mealindeki ayette bunların müşrikler olduğu bildirilmektedir.

**Mehmet**!.. Keza, { فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ }/"***Artık onlara şefaatçilerin şefaati de fayda vermeyecektir***" (Müddesir: 489) ayeti de senin delilin olmaz. Aksine Mü'minlerin şefaat delili olur. Çünkü ondan evvelki, ayetlerde Mevla Teala { وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ / حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ } "***Yakîn*** *(ölüm)* ***bize gelene kadar din gününü*** ***(Ahiret gününü)*** ***yalanlıyorduk***" buyurmakla, bu şefaat vermemenin kâfirlerle alakalı olduğunu anlatıyor. Yoksa sırf kafirleri zikretmesinin bir manası olmazdı. Mehmet! O halde bu açık hakikati sen de anlamalısın.

Sonra, ***Kur'ân'da böyle bir ayet yok*** derken ne demek istiyorsun?! Hadis seni kesmiyor mu? Kesmiyorsa, neden? Alimlerin, sahihliği üzerinde söz birliği ettiği hadisleri seçemiyorsan neden? Aşağıda gelecek ilimle uzaktan yakından alakası bulunmayan süfli gerekçelerle mi?

**Mehmet**! Hem, sen ***Sünneti inkâr etmediğini, fakat doğru olanları seçtiğini*** iddia ederken bu hususta onca sahih hatta meşhur, hatta birçoklarına göre tevatür mertebesine ulaşmış hadisleri inkâr ederken, hangi tartışılmaz esasa ve inkar edilemez kat'î hüccet ve burhana dayanmaktasın? Vallahi, şeytan ve şeytanlaşmış insan kılıklıların vahiy ve vesveselerinden başka hiçbir şeye dayanmamaktasın.

**Mehmet**!.. Rabbimiz, ***birilerine şefaat izni vereceğini*** kendisi haber verdiğine ve bunun ***sevap katlamak*** ile sınırlı olduğuna dair bir ayet bulamadığına, hatta bu şefaatin cezaların affını da içine alacağını bildiren sahih hadislerin beyanları bulunduğuna göre, bu şefaatin her zaman ve zeminde olmasına geriye hangi mani kalır… İnkarcılıktan veya kör inattan başka!

**Mehmet**!.. *Sonra, ne demek bu? Nasıl bir algı? Cehenneme atan Allahu Teala. Şimdi bir yargıç düşünün zanlıyı hapse mahkûm etti. Sonra biri geldi dedi ki: Ben açarım hapishanenin kapısını bunu buradan çıkartırım. Kim güçlü? O yargıç mı güçlü yoksa onu çıkaran mı? Çıkaran güçlü değil mi? Çünkü onun dediği oluyor. Allah cehenneme atıyor, peygamber çıkartıyor. Kim güçlü? Peygamber mi güçlü?* moloz yığını şeklindeki suallerini ve bilhassa ***sonra ne demek bu****?* sualini şayet iyi niyetli olarak ve adam gibi soruyorsan, güzel dinle:

Şefaatçi olmak demek, *Ey Ğaffar, Rahman, Rahîm ve Hakîm olan Rabbimiz!.. Sen sonsuz rahmetin ve hikmetinle sevdiklerin ve dostların olan Nebilere, âlimlere, şehidlere ve hafızlara, bazı kulların için suçların affı veya sevap için şefaat izni vereceğini vadettin. Ben de şimdi sana geldim. Senin yanında bir hatırım varsa senden, bu kulunun şu günahını affetmeni yahut ona şu mükâfati vermeni istiyorum. Zaten kullarının affedilmesi için dua etmemizi onca ayetle bize söyleyen sensin* gibi Allaha yalvarmak demektir. Allah dilerse bunu kabul eder dilerse etmez. Vasıtasız da affedecek olan Rabbimiz, şefaat vesilesiyle affetmesi yahut mükâfatlandırması, belki de kendilerine şefaat izni verilecek olan kimselere Mü'min kullarca muhtaç olunacak zaman ve zeminlerin ileride mutlaka geleceğinin unutulmaması, iyi düşünülmesi ve ona göre ayakların denk alınması ve hareket edilmesi veya şefaatçilerden olma gayretinin güdülmesi ve çabasının hasıl olması yahut onların hukukunun iyi gözetilmesi ve başka bir takım illet veya sebep yahut hikmetleriyledir.

**Mehmet**!.. "*Cehenneme atan Allahu Teala. Şimdi bir yargıç düşünün zanlıyı hapse mahkûm etti. Sonra biri geldi dedi ki: 'Ben açarım hapishanenin kapısını bunu buradan çıkartırım.' Kim güçlü? O yargıç mı güçlü yoksa onu çıkaran mı? Çıkaran güçlü değil mi? Çünkü onun dediği oluyor. Allah cehenneme atıyor, peygamber çıkartıyor. Kim güçlü? Peygamber mi güçlü?*" derken çocukların bile yapmayacağı kıyaslarla, ar damarı çatlamayanları utandıracak, kargaları bile güldürecek birçok cahillik ve anlayış kıtlığı sergiliyorsun.

Sadece birkaçı:

**Birincisi**: Bir kere Allah, kullarına kıyas edilmez. Allah kanunu koyan, kulu olan hakim ise bu kanuna göre hüküm veren. Allah'ın affetme hakkı var ama kulu olan hakimin kendine ait olmayıp başka kulların ve Allah'ın hakkını affetme hakkı yok. Ortak bir yan olmamasına hatta 'fârık'a yani ayrı kılan temel vasfa rağmen yapılan cahilce bir kıyas yapıyorsun. Senin bu anlayış seviyendeki kimseler mi vahyi doğru anlayacaklar? Vah başımıza gelenlere!..

**İkincisi**: Rabbimizin lütuf ve ihsanıyla vadettiği şefaate inanan Mü'minler, bunu Allah'ın verdiği cezayı, O'na rağmen birilerinin gelip affedebileceğini iddia etmiyorlar ki şefaatçinin ***ben açarım hapishanenin kapısını bunu buradan çıkartırım*** demek istediğini söylesinler. Ne alakası var? Bu nasıl bir şeytani kıyas? Bu kadar bir saptırma, inanın akıl kıtlığı ile de izah edilemez. Bunun için inanılmaz bir kast-ı mahsusaya da ihtiyaç vardır. Bir yanda bu iş için Allahtan müsaade ve izin istenecek, O da dilerse ve izin verirse bağışlayacak. Diğerinde ise Allah'ın verdiği cezayı

zorbalıkla iptal edecek bir kimse var. Bunlar birbirine benziyorlar, öyle mi? Böyle bir kıyas ve muhakeme, sığırlara yakıştırılsa ve de onlar bundan haberdar olsalar, öyle zannederim ki, buna çok üzülürler ve çok içerlerler.

**Üçüncüsü**: İzin Allah'tan, dileme O'ndan, affetme O'ndan; ama sadece izin dairesinde af talebi yani bir başkası için dua, şefaatçiden. Dilediği takdirde bu talebi reddetme yine Allah'tan; fakat buna rağmen bu durumda şefaatçi ***O'ndan daha güçlü olmuş oluyor***, öyle mi? Rabbim aklımızı zayi etmesin. Akıl ne güzel nimet!.. Bu denli süfli bir demagoji olabilir mi? Asla!

**Mehmet!..** Birilerinin ***belki kıramayacağı bir ricada bulunacak*** sözüne karşı ***Bakın bu son derece sıkıntılı bir benzetme. Şimdi buradan Ankara'ya gitseniz filanca bir bakan ile bir işiniz olsa o bakanla görüşmek için onun tanıdığı birini aracı koyarsanız daha iyi olmaz mı? Kardeşim sen yalanını dinleştirme. O bakan veya kim olursa olsun senin tanımadığı için araya birini koyuyorsun peki orada araya koyduğun varlık seni Allah'tan daha iyi mi tanıyor? Sen kimi Allah'a kimin aracılığıyla tanıtacaksın?*** diyebiliyorsun. Artık Şirretlikte sınır tanımaz bir noktaya gelmişsin. Bu saçma kıyas, Allah'ın lütfettiği ama senin kabul edemeyip reddetmekte olduğun şefaata inanan iman sahiplerine ait olamaz. Olsa, olsa ancak yalanlarını din haline getiren, Allah'ın hükmüne razı olamayan, kafasına göre bir şeyler uyduran ve onlara tapınan müşrik kafalı kimselere ait olabilir. Mü'minler böylesi şeytani bir kıyastan şark ile garp kadar uzaktırlar.

**Mehmet!..** Din ile alakası olmadığını kendi itiraf eden birinin ***peki diyelim ki ben cehenneme gittim Hz. Muhammed'in de Allah katındaki yeri belli, en sevdiği peygamberi*** sözüne karşı, ***o cümle yanlış, en sevdiği peygamber yok, hepsini seviyor*** nasıl diyebilirsin?! Akıllı bir kimse böyle diyebilir mi?! Şu mantık zırvasına bakmaz mısınız? ***Ali velinin en sevdiği kimsedir*** diyene ***O söz yanlış, Veli, Ali'den başkalarını da seviyor*** demek kadar insicamsız, düşüncesizce ve mantıksızca söylenen bir söz olabilir mi? Bilemem. Olsa bile ihtimal ki az olur. Ya Hû!.. Önümüzde on tane âlim bulunsa, birisi için bunların ***en alimi şu kimsedir*** diyene ***öyle deme, onların hepsi alim*** demek, ne manaya gelir? Bu ne demektir? Diğerlerinin âlimliğini inkâr eden mi var? Ortada tıbbi bir rahatsızlık mevcut veya karşımızda üç yaşında çocuk aklı taşıyan bir kimse var demek değil midir? Dil bilen çocuklar bile bilirler ki, ***en*** kelimesi belli bir vasıfta ortak olan birden fazla fertlerden birindeki diğerlerine olan o vasıftaki fazlalık içindir. Demek ki, bizim birinci derdimiz ve ihtiyacımız önce kendi dilimizle beraber Kur'ân'ın dilini, ondan sonra da mantık fennini öğrenmek. Diğerleri daha sonra. Dediğinin ve duyduğunun ne demek olduğunu bilemeyecek bir seviyede olan biriyle neyi, nasıl konuşabileceğiz? Bu, aslında totem haline getirilen ahmak ve cahillerin uydurdukları ***peygamberler arasında herhangi bir tafdîl yoktur*** saçmasına dayandırılan bir neticedir. Oysa Rabbimiz, { تِلْكَ ـــــــــــ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ } /***"Bunlar resûllerdir; kimisini kimisinden üstün kıldık…"*** (Bakara:253) ve { كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ } /***"Siz, insanlar için çıkarılan en hayırlı ümmet oldunuz."***(Âli İmran:110) buyurmaktadır.

Şu halde, Kur'ân'ı gönderen Rabbimiz Resullerden kimisini kimisinden üstün kılmış, Ümmet-i Muhammed Sallalâhu Aleyhi ve Sellem'i de en hayırlı Ümmet yaptığını haber verdiğine göre Mü'minler, en hayırlı ümmetin Resulünün, üstün

kılınanların en üstünü olduğunu anlamakta zorlanmazlar.

**Mehmet!**.. Bunun yanında Mü'minlere göre bu mevzuda Sünnet'in verdiği haber de son derece mühimdir. Onların elenmesini ve kabul görmemesini gerektirecek olan delil nedir? Biliyorum, aslında böylesine bir ***aklî dibe vuruş*** ve ***iflas***tan sonra konuşmanın bir manası kalmamıştır; lakin biz başkalarını düşünerek yine de devam edeceğiz. Bu itirazlar Ehl-i Kitab gavurları karşısındaki aşağılık kompleksi, onları razı etme düşüncesi ve çorba bedeli ile şahsiyet heyelanı esasına dayandığında, artık kimsenin şek ve şüphesinin bulunmaması gerekir.

**Mehmet**!.. Bazı ulemanın tafdîle bir cihetle yaptıkları itirazlarının altında yatan sebep ve inceliklerin tahlil ve tafsilinin yeri ise burası değildir. Ancak biz şu kadarını söyleyelim:

Onlar, ***tafdıl yoktur*** değil, ***tafdıl yapmamız lazım*** dediler. Zira ***tafdîl yoktur*** demek ayrı, ***tafdıl yapmamız doğru olmaz*** demek ayrı şeylerdir. Tafdîl mutlaka vardır ve onu Allah yapmıştır; bu, ayetle sabit olup inkâr edilmesi ayeti reddetmek olacağından küfürdür. Ancak kullar tarafından yapılacak olan muayyen bir nebinin diğerlerinden üstün gösterilmesi, bazı alimler tarafından münasip görülmemiştir. Bunun sebebi ise şimdiki şahsiyet müflislerinin yaptıkları gibi **Yahudilere, Hıristiyanlara, müsteşriklere yahut bunların uşakları olan yeni lüterlere ve calvinlere şirin görünmek ve yalakalık etmek** değildir. Aksine kulların -ayet ve hadis olmadan- ***şu nebi, bu nebiden üstündür*** demeleri, ***Allah bunların birini diğerine üstün tuttu*** demek olabilir korkusudur. Bu da Allah'a bilmeden yanlış bir şey yakıştırmaya sebep olabilir endişesidir. Böyle bir düşüncede ***Beni diğer nebilere üstün tutmayın*** ve benzeri hadislerden kalkılmıştır. Oysa bu, diğer yanda ***ben adem oğlunun efendisiyim*** rivayeti de gelmiştir ve aralarında bir tezat ve tenakuz da yoktur. Zira biraz ince düşünüldüğü takdirde kolayca anlaşılabileceği gibi ***Beni şuna üstün tutma*** sözü ***Ben ondan üstün değilim*** manasına gelmeyebilir. Öyle ki: Bir kimse, birini diğerinden üstün tutarken -ikisi de büyük olduğu halde- birini küçük görebilir. Bu bilhassa avamı izdiraya yani küçümsemeye götürebilir. Bir büyüğün diğer büyükten daha büyük olması ile birinin mutlak küçük olması arasındaki farkı bilhassa günümüzün bücür nesli nereden bilsin?! Selefimiz demek ki bu günün seviyesizliğini ta o zamanlardan görebilmiş. ***Peygamberlerinin hiçbirinin arasını ayırmayız*** ayetini tahrif etmeye yeltenen zavallı cahiller, burada ***ne bakımdan ayırmayız*** denildiğini nereden ve nasıl bilsinler? Her bakımdan mı, her hususta ona tabi olup olmamak bakımından mı, birini diğerinden üstün görme ve gösterme bakımından mı, yoksa iman edip etmeme bakımından mı? Bunların tamamı -harici akli ve nakli deliller hesaba katılmazsa- elbette ki farklı derece ve mertebelerde muhtemeldir. Lakin şöyle bir düşünelim:

– **Her bakımdan** olamaz. Çünkü, kimisi bir kavme kimisi ise bütün kullara, kimisi sadece insanlara, kimisi de hem insanlara hem cinlere gönderilen… Kimisi kendinden sonra peygamber bekleyen kimisi de kendinden sonra hiçbir peygamber gelmeyecek olan ahir zaman peygamberi… Kimisi, kitabında ve şeriatındaki ameli hükümlerin bir kısmı gelecek peygamberlerin kitabında ve şeriatında değiştirilecek olan, kimisi ise hükümlerinin hepsi kıyamete kadar devam edecek olan.

– **Her hususta ona tabi olmakta** da olmaz. Çünkü, kitapların ve bazı hükümlerin Allah Teala tarafından değiştirildiğini inkâr etmek Kur'an'ı ve

diğer kitapları inkâr etmek olur. Dolayısıyla geçmiş peygamberlere sonradan değiştirilen hükümlerinde uyulmaz ama herkes kendi nebisine her hükmünde uymaya mecburdur.

– **Birini diğerinden üstün görme bakımından** dahi olamaz. Zira yukarıdaki ayette (Bakara:253) de görüldüğü gibi bazılarının diğerlerinden daha üstün olduğunu bizzat Allah buyuruyor.

– Şu halde **iman etmek hususunda** peygamberlerden hiçbirisinin arasını ayırmayız; hepsine birer nebi olarak iman ederiz. Nitekim bu ***Peygamberlerinin hiçbirinin arasını ayırmayınız*** sözü aynı ayette (Resul ve müminlerden) ***her biri…….*** *(Allah'ın)* ***resullerine de iman ederler*** kelamının hemen ardında gelmiştir.

**Mehmet**!.. Bir yanda peygamberlerin arasını ***kimisini diğerlerinden üstün görme*** işinde ayrılmayacağını iddia ederken, diğer yanda iman etme hususunda ayırıp Ehl-i Kitab'ın Âhir zaman Nebisine inanmasa da cennete gidebileceğini iddia edenlerin ayeti inkar eden kafirler olduğunu açıkça söyleyemiyorlar. Hatta bazıları cennete gidebileceklerini iddia edebiliyorlar. Nitekim sana bunu sorduğumda *kafir olur* diyememiş idin. Hani sana ***Mümin olup cennete gidebilmek için son peygambere ve kitabına iman etme şartı var mıdır yok mudur*** diye sorduğumda, ***Müslümanlar için şarttır*** demiştin. Şimdiki Ehl-i Kitab'ın İslam'a girmese bile cennete girebileceğini söyleyenleri savunmuştun. İman etme mezuunda peygamberlerin arasını ayıran kimseleri müdafaa edebilirken ayetlerle ve hadislerle sabit olan tafdıli inkar etmek ne ile izah edilebilir? Bu bir çifte terazili olmak değil de nedir?!

**Mehmet**!.. Sana ***Hepsini seviyor ama Hz. Muhammed biraz daha yakın diye biliniyor. Bütün Âlemi onun için yarattığı söylenmiyor mu****?* diyen bir vatandaşa ***o da korkunç bir hata*** dedikten sonra, ***Peki Hz Muhammed gitse Allah'a bunu cehenneme attın bir sürü günahı da var doğru ama bu özünde iyi bir adam sen de biliyorsun gel şunu affedelim dese olmaz mı****?* demesi üzerine, ***Bak! Böyle bir şey olmaz. Allah'ın kızdığını peygamberimiz savunamaz. Allah'ın gazap ettiğine peygamberimiz avukatlık yapamaz. Haşa Allah mı daha merhametli peygamberimiz mi daha merhametli? Kim kimi kimin elinden kurtarıyor? Peygamber'imizin sevgisini biraz daha abartalım derken haşa Allah'ı sevgisiz bir kudret olarak tanıttığımızı unutuyoruz. Yani peygamberimiz birilerini Allah'ın elinden mi alacak? Rahman ve Rahîm olan Allah'dır. Allah'ın merhameti başkasının merhametiyle boy ölçüştürülemez. Hiç kimse Allah'ın kulunu sevdiği gibi sevemez. Biz peygamberimizi tabi ki seviyoruz. Onun Mü'minlere merhametli olduğunu tâbî ki biliyoruz. Ama Fatiha'nın 4. ayetinde 'Din gününün sahibi benim' diyen Allahu Teala hiçbir kimsenin fikrini alarak cennete ve cehenneme birini göndermez..*** derken aklını azıcık da olsa kullanmak hiç mi o aklına gelmiyor? Yoksa, ***ne var ki, neyi kullanayım*** mı diyorsun? İşte orasını bilemem, belki de haklısındır.

Burada da akıl (İlim demiyoruz; çünkü bu meselede akıldan ilme sıra gelmemiş bir hal var) sıkıntısıyla başı dertte olan malum karakterli birilerinin seviyesiz ve dibe vurmuş laf ebelikleri var.

**Mehmet**!.. Sana soruyoruz: Allah'ın, kızdığı bir Mü'min'i bazen affettiği ve bağışladığı olur mu, olmaz mı?

– Şayet, ***olmaz***, diyorsan, Allah'ı yalanlayan bir kafir haline gelirsin, seninle bu noktada konuşacak bir şey kalmaz. Çünkü bu takdirde sen, "***Şüpheniz***

***olmasın ki: Allah kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz; bunun aşağısındaki günahları dileyeceği kimselere bağışlar***" ayeti gibi nice ayetleri inkar etmektesin.

**Mehmet**!.. Şayet ***bazan günah işleyen bir kulunu bağışladığı olur*** diyorsan,

Sana soruyorum:

***– Bu bağışlamayı, hiçbir talep olmadan kendi affı ile bağışladığı olduğu gibi, bu bağışlama günahkarın kendisinden veya bir başkasından gelecek bir istiğfarla yani af talebiyle de olur mu, olmaz mı?***

– Eğer, "***Olmaz***" diyorsan, sana bu noktada ve bu hususta ***iman et*** demekten başka diyecek bir şey kalmamıştır; zira artık sen, Allah'ı ve aşağıdaki ayetlerini açıkça inkâr eden bir kimsesin.

Nitekim Rabbimiz şöyle buyurdu:

**{ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالإِيمَانِ وَلاَ تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلاًّ لِلَّذِينَ آمَنُوا }** ***/"Ey Rabbimiz!.. Bizi ve imanla bizden önce geçen kardeşlerimizi bağışla"****(Haşr:10)*

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

**{ قَالَ سَلاَمٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا }** ***/"Senin için Rabbimden bağış isteyeceğim, dedi."****(Meryem:47)*

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

**{ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ }** ***/"Kendi günahın için de Mü'min erkeklerin ve Mü'min kadınlar****(ın günahları)* ***için de istiğfar et*** *(Allahdan bağışlamasını iste.)"(Muhammed:10),*

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

**{ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ }***/"****Resûl de onlar için af isterse****"****(Nisa:64)***

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

**{ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ }***/"****(Biat etmek için sana gelen) kadınlar için Allah'tan mağfiret bağış iste****" *Mumtehine:12)*

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

**{ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ }**

***"Ve onlar için istiğfar et*** *(Allah'tan onları affetmesini iste"****(Ali İmran:159),***

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

**{ قَالُوا يَاأَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي**

{*/“(Yusuf Aleyhisselâm’ın kardeşleri babaları Yakub aleyhisselam’a)* ***Dediler ki: Ey babamız! Bizim için*** *(Rabbimiz’den)* ***günahlarımızı bağışlamasını iste; çünkü hiç şüphesiz ki biz günah işleyenler olduk. O, sizin için Rabbimden af isteyeceğim, dedi.”****(Yusuf:97-98),*

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

***{ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ }****/“Ey bizim Rabbimiz! Hisabın olacağı günde, beni, anamı, babamı ve bütün Mü’minleri bağışla”* *(İbrahim:41)* gibi nice ayeti inkar etmektesin.

**Mehmet!..** Şayet bu ayetlere iman eder ve ***olur; Mü’min, Allah’tan kendinin veya başka bir Mü’minin günahını affetmesini isteyebilir*** diyorsan, sana soruyorum:

**–** Bu ayetlerdeki Peygamberlerin veya peygamber olmayanların Allah’tan kendilerinin veya Mü’min başkalarının günahlarını af etmesini istemeleri, ***Allah’ın gazap ettiğine kendileri veya başkaları adına avukatlık veya savunma yapmaları*** manasına gelir mi, gelmez mi?

Şayet:

–***Evet, ‘Allah’ın gazap ettiğine kendileri veya başkaları adına avukatlık veya savunma yapmaları’ manasına gelir*** dersen, yine soruyorum:

– (Bu dediğiniz, edepsizlik ve terbiyesizlik olmakla beraber tenakuz dahi bulundurmakta ise de biz yine sualimizi tamamlayalım:) O halde ne yapacaksınız, yanlışınızı kabul edip tevbe edebilecek misiniz, etmeyecek misiniz?

Edecekseniz, güzel… Etmeyecekseniz, neden?

Şayet:

*-“Bu manaya gelmez; çünkü avukat, hâkime, hatırlayamadığı bazı kanunları ve gözden kaçırdığı hususları hatırlatmak yahut hedef saptırtmak ve ne şekilde olursa olsun müdafaa yaptığı kişiyi kurtarmak için bir savunma yapar; bunlar ise bir Mü’mine göre Allah için düşünülemez*” dersen…

Bu da güzel.

**Mehmet**!.. Sana son bir sual daha: Peki, kıyamet gününde Allah’ın müsaadesi ve izniyle, ***Ey Rabbim!.. Sana yalvarıyorum… Senden lütfedip şu kulunu yahut şu günahını bağışlamanı istiyorum*** demiş olmaktan ve bir başkası için yapılan bir çeşit dua olmaktan başka hiçbir manası bulunmayan ş**efaat**i avukatlığa ve ***Allah’ın gazap ettiği kimseyi kurtarma*** işine benzetmeyi nasıl becerebildin?

**Mehmet**!.. Senin anlayacağın, elinde ***günahların affı için Şefaat etme*** işini inkâr edebilmekte mesnet olabilecek Kur’ân’dan ve Sünnet’ten tek bir delil bulunmadığı gibi, en zayıf bir akli burhan dahi mevcut değildir. Senin şu itirazların aslında sadece Allah’a ve Resulüne olduğu gibi savaşın da en önce onlarladır; sonra da Mü’minlerle.

**Mehmet**!.. ***Günahların affı veya azabın kaldırılması*** için yapılacak olan şefaati inkâr ederken ve Mü’minlere vesvese vermeye çalışırken ***Haşa Allah mı daha merhametli peygamberimiz mi daha merhametli? Kim kimi kimin elinden kurtarıyor****?* şeklinde de bir sual soran sen, yukarıdaki ilahi fermanlar gereği

***Allah'ım! Şu kulunun günahını affet, bağışla*** diye dua eden bir peygamberin veya başka bir Mü'min kimsenin ***Allah'tan daha merhametli olduğuna, onu Allah'ın elinden kurtardığına*** mı inanmaktasın?

Değilse:

– Sen, *Allah'ın izni ile Kıyamet gününde günahın bağışlanmasının istenmesi için yapılacak bir dua* olan **şefaat**i böyle nasıl anlayabiliyor ve anlatabiliyorsun? Sen Kur'ân bilgisi iddiasından evvel bir doktora görünüp muayene olsan, vallahi hem senin hayrına hem de vesveselerinle şaşırttığın sazanların hayrına olacak.

**Mehmet**!.. Sen, ***Peygamber'imizin sevgisini biraz daha abartalım derken haşa Allah'ı sevgisiz bir kudret olarak tanıttığımızı unutuyoruz. Yani peygamberimiz birilerini Allah'ın elinden mi alacak****?* demekle kendini ve yoldaşlarını kast ediyorsan bir şey diyemem… Sen bilirsin. Değilse ***kendinin veya başkasının günahını affetmesi için Allah'a dua eden ve yalvaran*** bir Mü'minin, ***Allah'ı sevgisiz bir kudret olarak mı tanıtıyor, onun kendini veya birilerini Allah'ın elinden alacağına*** mı inanıyorsun? Aksi takdirde ***Allah'ın izni ile Kıyamet gününde bir başkasına ait günahın bağışlanmasının istenmesi için yapılacak bir çeşit dua*** olan **şefaat**i böyle nasıl anlayabiliyor ve anlatabiliyorsun?

**MAKALE ÜÇÜNCÜ BÖLÜMÜNDE İSLAMOĞLU VE OKUYANA REDDİYELER İLE DEVAM EDECEK**